N:r 3 för år 1885 åtföljes af en bilaga, sid. 609—640.

Pietisten.

Utgifwen
af
P. Waldenström.
Fyrationdefjerde årgången.

N:r 3 | Maj | 1885.

Om resepredikanters sjukbesök.

Från flere håll har jag dels muntligt dels skriftligt hört klagas öfwer, att resepredikanter så litet wårda sig om att göra husbesök och sjukbesök på de ställen, dit de komma. Detta är utan twifwel en sak, som är wärd allwarlig uppmärksamhet. En predikant bör hafwa det sinnet, att han will helt utgifwa sig för Kristus samt på de ställen, som han besöker, wara till så stor uppbyggelse och wälsignelse som möjligt. Nekas kan icke heller, att om resepredikanten ingenting annat gör än predikar en stund på aftonen, om han för öfrigt under dagens lopp ingenting egentligt uträttar, så har han illa skött sin kallelse. Gäller det i allmänhet för en troende att **köpa tiden,** så gäller det i all synnerhet för resepredikanten, som kommer för ett par dagar och sedan reser sin kos. Skall han komma med evangelii **fulla** wälsignelse, så är nödwändigt, att hans hjerta brinner af åtrå att förherrliga Kristus på platsen. En resepredikants werk kan blifwa ett **handtwerk** äfwen det. Man har klagat öfwer statskyrkans präster, att många af dem sköta sitt embete såsom ett handtwerk för brödets skull utan ande och utan lif. Men samma fara är för handen äfwen för resepredikanter — för att icke tala om predikanter, som äro stationerade på wissa platser. Må wi erkänna det, och må wi wakna upp öfwer faran! Du resepredikant, låt Gud hålla examen med dig; en närgående examen! Hwad är det, som **nu** är driffjedern i din werksamhet? Är det den i ditt hjerta lågande Kristi kärlek, som räknar det såsom en glädje och en ära att få offra sig för att förherrliga Gud och Jesus? Och när du är på en plats, **hurudan** är du der då? Känna menniskorna, att de hafwa ett Guds sändebud ibland sig? Är hela ditt uppträdande ett arbete att uppsöka det borttappade och igenhemta det förwillade, att förbinda det sargade och stärka de swaga? O broder, gör dig reda för din egen ställning inför lefwande Gud! Somliga, som en gång warit brinnande och skinande ljus, hafwa

sedan blifwit dåsiga och liknöjda, predika wäl förtfarande af gammal wana eller för lön. Men den första kärleken är förkolnad, det brinnande nitet att winna själar åt Jesus har slocknat. Är **du** kanske en bland dessa? Du wet det. Och Gud wet det.

Det är klart, att om denna kärlek brinner i predikantens hjerta, så skall han gerna besöka sjuka och elända på de platser, som han besöker. Derwid hafwa dock de troende på platsen äfwen sina pligter. De, som klaga öfwer predikanternas försummelse i detta afseende, skulle kanske själfwa komma att blygas djupt, om man till dem ställde den frågan: "Huru är det med **eder** i detta stycke? Ären I själfwa angelägna att med fridens evangelium gå till de sjuka och eländiga? Att I skaffen predikanter och wiljen, att dessa skola besöka de sjuka, det är godt och wäl. Men edra egna personliga pligter i den wägen — huru går det med dem? Tänken I wäl, att predikanterna skola wara edra ställföreträdare, så att I på dem hafwen rättighet att kasta, hwad Herren will hafwa gjordt af eder?" — Jag tror icke, att jag tager miste, om jag säger, att det finnes många troende Guds barn, som hafwa ganska godt om tid att wara borta i trefliga sällskaper och på bjudningar o. s. w., men som aldrig hafwa befinnat sin pligt att besöka sjuka och elända, och det ehuru de wäl känna frälsarens ord: "Jag war sjuk, och I besökten mig". Säg, är kanske **du** en af dessa? Du wet det. Och Gud wet det. Tänk om öfwer dig hwilar det ordet: "Jag war sjuk, och I besökten mig icke!"

Jag föreställer mig, att om de troende på en plats brinna af Kristi kärlek så, att de wårda sig om de sjuka och elända, så skola de, när en predikant kommer, säga till honom: "Käre, kom med till den och den, som är sjuk, gammal, fattig" o. s. w. De skola icke säga: "**Gå till** den och den", utan: "**Kom med** till den och den". Predikanten skall då icke blifwa deras ställföreträdare utan **deras medhjelpare** i det, som egentligen är **deras** gerning. Då föreställer jag mig ock, att den werkligen **trogna** predikanten skall gladeligen följa med.

För några dagar sedan omtalade en predikant wid ett sammanträde, der jag war närwarande, en händelse, som nyligen tilldragit sig i hans lif. Han hade kommit för att predika på en plats. En troende qwinna, som hade hjerta för de sjuka, bad honom, att han skulle följa henne till en gammal sjuk gumma. Det gjorde han. Och Gud öppnade gummans hjerta för evangelium. Hon blef troende och började prisa Gud. Medan de nu bådo med henne, började en annan qwinna, som satt inne i rummet, att gråta. Predikanten frågade, hwad som fattades henne. Hon hade kommit i nöd öfwer sina synder. Nu föllo de åter ned och bådo för henne, och hon fick frid. När de gingo derifrån, mötte de en person, som kallade dem till en annan gård. Der war ock en sjuk qwinna. De talade och bådo med henne. Medan de det gjorde, började hennes dotter, som ock war inne, att gråta öfwer sina synder. Sålunda fick den predikanten en af de saligaste dagar, som han någonsin hade upplefwat.

Det är en gammal andens man, som säger: "Jag förundrar mig alls icke deröfwer, att så många predikningar äro torra och tomma på innehåll. Evangelium är ett ord för de elända, och huru skall man då kunna wänta bättre predikningar af sådana predikanter, som icke lefwa bland de elända?" Dessa ord innehålla en wigtig sanning. Kanske skulle mången predikant, hwars predikan börjar likna en uttröskad halm, kunna i dem lära känna,

hwar felet ligger, äfwensom finna en anwisning huru det skall rättas. Ja, nå Gud hjelpa åt alla håll och förlåta det, som är feladt!

Babels torn.

För kort tid sedan höll en predikant wid ett möte ett föredrag öfwer exten om Babels torn. Han talade derwid bland annat ungefär föl=jande: Menniskorna sade: "Kom, låtom oß förena oß och bygga ett torn, om räcker upp till himmelen." Men detta behagade icke Gud. Man har tillämpat denna berättelse på den påfwiska kyrkan och kallat henne ett Babel. Sedan har man äfwen kallat den protestantiska statskyrkan ett Babel. Men berättelsen kan icke blott tillämpas på dessa. Många troende i wåra dagar ropa: "Kom, låtom oß, alla Guds barn, förena oß utan afseende derpå, att wi hafwa skilda meningar i många afseenden, låtom oß uppbygga en enda församling". Detta är ock ett Babel o. s. w. — Så kunna ännu troende predikanter tala, alldeles som hade de aldrig läst Herrens bön om de troendes enhet i Joh. 17. Att försöka förwerk=liga det, som Jesus i sina sista stunder aldra innerligast bad om, det kalla de för ett försök att uppbygga ett Gud mißhagligt Babel. Och sedan de så talat, tacka de Gud för det, som han gifwit dem nåd att säga. Och lyckas de att med sådant tal sönderslita Kristi kropp, så glädjas de deröfwer, att Gud wälsignat deras predikan. Må Gud i nåd förbarma sig! Och må alla Guds barn rätteligen wakna upp! Ty parti är en köttets ger=ning, och bunden i en enda köttets gerning kan man gå förlorad, midt under det man sjunger, talar och är glad.

Goodtemplarism och kristendom.

Till swar på frågan, om man bör tillåta goodtemplare att wara för=samlingsmedlemmar, will jag här upprepa, hwad jag ofta framhållit: för=samlingsmedlemmar måste man låta alla sådana wara, som äro lemmar i Kristus. Det duger icke att godtyckligt bestämma om denna sak. Är nå=on en broder i Kristus, en troende, som **Herren** antager, **då begår man en synd,** om man utestänger honom från församlingen. Ehuru jag sjelf skäl, som jag förut framstält, icke är goodtemplare, icke heller will till=råda någon troende att blifwa det, så ser jag ju uppenbart, att många goodtemplare äro lefwande Guds barn, och det är derför på det högsta att klaga, att det på sina ställen sättes i fråga, ja att det twistas om, huru=wida man skall tillåta dessa att wara med i församlingen. Bröder, det är icke på **eder** det kommer an att tillåta detta. Det är **Herrens** sak. För=samlingen har befallning att utesluta dem, **som lefwa ogudaktigt,** men we=nne, om hon understår sig att utesluta Kristi lefwande lärjungar! Den församling, som från sig utesluter en lefwande kristen, är icke widare en kristi församling utan på sin höjd en sekt eller ett parti. Att för öfrigt goodtemplarismen uträttat mycket godt i wårt land, ja att äfwen de tro=de haft icke så litet att lära deraf, det är uppenbart inför allas ögon.

Bokanmälan.

Lövgrens Evangelii-Harmoni. Jag ber att få fästa uppmärksamheten på denna bok. Hon utgör en sammanställning af de fyra evangelisternas berättelser, ordnade i den tidsföljd, hwari man har skäl antaga, att händelserna tilldragit sig. När flere evangelister berätta samma händelse, äro deras berättelser ställda wid sidan af hwarandra, så att man genast ser likheten och olikheten mellan dem. Boken lämpar sig tjynnerhet för predikanter och lärare samt för hwar och en, som will grundligare studera wår frälsares lif.

P. W.

Pietisten

kostar för år 1885 1 krona 25 öre, postbefordringsafgiften deri inberäknad. Prenumeration kan ske på alla postanstalter, äfwensom direkt hos Pietistens Expedition. Prenumerantsamlare, som skaffa tio prenumeranter, erhålla två friexemplar, de, som skaffa femton, erhålla tre o. s. w., men de måste då prenumerera direkt hos Expeditionen under adress: Stockholm.

Sänd till Amerika kostar **Pietisten** för år 1885, likasom föregående år, 1 krona 25 öre med tillägg af portokostnaden, 35 öre per exemplar, således 1 krona 60 öre. Hwart 6:te exemplar lemnas gratis, dock måste prenumeranten sjelf betala portot äfwen för friexemplaren.

Från Pietistens Expedition och i alla boklådor kan reqvireras:

Nya Testamentet

med förklarande anmärkningar

af **P. Waldenström.**

Hittills utkomna: häft. 1—6 à 75 öre pr häfte.

Från A. L. Normans Förlags-Expedition har nedanstående arbete nyss utkommit:

Evangelii-Harmoni

eller

De fyra evangelierna

sammanställda i tidsföljd.

Af

Nils Lövgren,

Teol. Lektor.

Pris: 2 kronor 50 öre.

Stockholm, tryckt hos A. L. Normans Boktryckeri-Aktiebolag, 1885.